

II.

Съй, съячо, съй земята,
дай животъ на семената,
зърното да стане класъ,
да блести роса-елмазъ.

Нивата да се налъе,
а до нея ще люлъе
майка мъничко дете,
тамъ синътъ ти ще расте.

Тъй отъ вѣка до амина,
ще се храни родъ, Родина.
Нали твоя старъ баща,
тозъ заветъ ти завеща?

Затова ти съй земята,
дай животъ на семената,
отъ зори, съячо, съй,
радостъ, въра да изгрѣй.

